

**ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการออมเงินกับประโยชน์ที่ได้รับจาก
การออมเงินในหน่วยงานองค์การมหาชน กรณีศึกษา:
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง)**

อดุลพร ร่มแสง*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดารณี เอื้อชนะจิต**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการออมเงินของพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการออมเงินกับประโยชน์จากการออมเงินของพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) จำนวน 187 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ Chi-Square

ผลการวิจัย พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ส่วนใหญ่มีการออมเงินในรูปแบบสหกรณ์ออมทรัพย์ชาวพุทธที่สภบดีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ และประกันชีวิต รองลงมา คือ ออมเงินรูปแบบสหกรณ์ออมทรัพย์ชาวพุทธที่สภบดีและเงินฝากธนาคารพาณิชย์ ส่วนระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ยเงินปันผล เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ สามารถใช้เป็นสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี นอกจากนี้ ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน จะเลือกรูปแบบการออมเงินแตกต่างกัน และพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา(ส่วนกลาง) ที่มีรูปแบบการออมเงินแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงินแตกต่างกัน

*นักศึกษาลัทธิบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

**ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าเฉพาะบุคคล

1. บทนำ

“องค์การมหาชน” จัดตั้งขึ้นมาโดยการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การเหล่านี้ขึ้นเป็นการเฉพาะราย ได้เกิดขึ้นตามความจำเป็นของภารกิจโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การของรัฐประเภทนี้ เพียงแต่ขณะนั้นองค์การของรัฐเหล่านี้ได้ถูกจัดกลุ่มให้ไปอยู่ในรูปแบบขององค์การของรัฐประเภทหนึ่งประเภทใดในสองประเภทที่มีมาก่อนหน้านั้นแล้ว หรือเพียงแยกไว้เป็นหน่วยงานอิสระที่มีได้มีโครงสร้างหรือระบบของตัวเอง ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ สำนักงาน ก.พ. จึงได้กำหนดแนวทางการสร้างระบบองค์กรใหม่นอกกรอบข้อจำกัดเดิมด้วยการจัดระบบองค์การมหาชนขึ้นและต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นแนวทางใหม่ที่ชัดเจนในความพยายามปฏิรูประบบราชการไทย เพื่อที่จะทำให้ระบบราชการมีประสิทธิภาพและสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยมีความมุ่งหมายให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และกิจการอันเป็นบริการสาธารณะ ได้แก่ การรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา การศึกษาอบรมและพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐ การทะนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม การพัฒนาและส่งเสริมการกีฬา การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและวิจัยการถ่ายทอดและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การบริการทางการแพทย์ และสาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน หรือการดำเนินการอันเป็นสาธารณะประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ โดยต้องไม่เป็นกิจการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรเป็นหลัก (เครือข่ายกฎหมายมหาชนไทย, 2558) ลักษณะสำคัญขององค์การมหาชน คือ ภารกิจไม่ซ้ำซ้อนกับภารกิจทางการปกครองของส่วนราชการ และภารกิจทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมของรัฐวิสาหกิจหรือเป็นการบริการสาธารณะที่เน้นหนักไปในทางสังคม การศึกษา และวัฒนธรรม ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรเป็นหลัก ภารกิจอาจมีลักษณะถาวร ดำเนินการต่อเนื่องไม่สิ้นสุด พนักงานองค์การมหาชน ถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะมีบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามมาตรา ๔ (๑๕) อัตราเงินเดือนของพนักงานองค์การมหาชนเมื่อเปรียบเทียบกับข้าราชการทั่วไปแล้วจะเห็นว่าพนักงานองค์การมหาชนจะมีอัตราเงินเดือนที่สูงกว่าข้าราชการทั่วไป ทำให้มีความสามารถในการออมเงินได้มากกว่าข้าราชการทั่วไป สำหรับงานวิจัยนี้จะศึกษาหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง)

การออมเงิน คือ การเก็บสะสมเงินส่วนที่เหลือจากรายได้ในแต่ละเดือน หลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในเดือนนั้น ๆ แล้ว โดยทั่วไปแล้วการออมจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลนั้นมีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือน พนักงานองค์การมหาชนบางคนจึงได้นำเงินส่วนนี้มาเก็บออมในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย

อย่างไรก็ดี รูปแบบการออมของแต่ละบุคคลก็แตกต่างกันออกไป เช่น การเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์กับที่ทำงานของผู้ออม การนำเงินออมไปฝากกับธนาคารพาณิชย์

การสมัครกรมธรรม์ประกันชีวิต เป็นต้น สำหรับงานวิจัยนี้ จะกล่าวศึกษาถึงรูปแบบการออม 3 ลักษณะ ได้แก่ สหกรณ์ออมทรัพย์ชาวพลุห์สบัติ เงินฝากธนาคารพาณิชย์ประเภทออมทรัพย์ และเงินฝากประจำ และประกันชีวิต เท่านั้น โดยที่ผู้ออมต้องมีความสมัครใจที่จะออมเงิน และมีสิทธิ์ในการออมแต่ละประเภทซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ออมเงินในอนาคต

การวางแผนทางการเงินที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ออมเกิดประโยชน์จากการออมเงินแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ออม เช่น เพื่อเป็นการวางแผนการใช้เงิน และการลงทุนเพิ่มอนาคต สร้างความมั่นคงทางการเงินให้แก่ตนเองและครอบครัว

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการออมเงิน และความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการออมเงินกับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงินของพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานองค์การมหาชน กรณีศึกษา: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง)

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการออมเงินของพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง)

2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการออมเงินกับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงินของพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง)

3. สมมติฐานของการศึกษา

3.1 พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน จะเลือกรูปแบบการออมเงินแตกต่างกัน

3.2 พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีรูปแบบการออมเงินแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงินแตกต่างกัน

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของรูปแบบการออมเงินที่มีประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เป็นแนวทางการส่งเสริมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) เห็นถึงประโยชน์ในการออมเงินและวางแผนทางการเงินให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

5. ขอบเขตของการศึกษา

5.1 ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา จำนวน 366 คน (ที่มา: กลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ข้อมูลวันที่ 4 กันยายน 2558) โดยตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจงโดยเลือกพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) จำนวน 187 คน

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ศึกษาสำหรับงานวิจัยนี้ ประกอบด้วย

5.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

5.2.2 ตัวแปรกลาง ได้แก่ รูปแบบการออมเงิน แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ประกอบด้วย สหกรณ์ออมทรัพย์ชาวพุทธที่สบัติ เงินฝากธนาคารพาณิชย์ และประกันชีวิต

5.2.3 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประโยชน์จากการออมเงิน วัดจากผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ

6. วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อใช้สอบถามพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลและรูปแบบการออมเงิน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน (ตามฐานเงินเดือน ไม่รวมค่าวิทยฐานะ) และรูปแบบการออมเงิน ลักษณะคำตอบของข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการเลือกตอบเพียงข้อเดียว

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงิน ลักษณะคำตอบของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale)

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามอธิบายความรู้สึก รวมถึงข้อเสนอแนะอื่นใดถ้ามี ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบหรือไม่ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้

7. ผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 25 - 35 ปี ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี รายได้ 20,001 - 30,000 บาท และมีการออมเงินในรูปแบบสหกรณ์ออมทรัพย์ชาวพุทธที่สบัติ และเงินฝากธนาคารพาณิชย์ และประกันชีวิตมากที่สุด

นอกจากนี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการออมเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด จัดอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ สามารถใช้เป็นสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายให้ความสำคัญกับประโยชน์จากสามารถใช้เป็นสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงให้ความสำคัญกับประโยชน์จากผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี ให้ความสำคัญกับประโยชน์จากผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น และเงินออมสามารถใช้จ่ายสำหรับการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25 - 35 ปี ให้ความสำคัญกับประโยชน์จากสามารถใช้เป็นสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 36 - 45 ปี ให้ความสำคัญกับประโยชน์จากเงินออมสามารถซื้อทรัพย์สินของมีค่า เช่น ที่อยู่อาศัย รถยนต์ เพชร ทอง เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปี ให้ความสำคัญกับประโยชน์จากผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับประโยชน์จากผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น และเงินออมสามารถนำมาใช้จ่ายยามฉุกเฉิน และเป็นหลักประกันให้กับครอบครัว ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับประโยชน์จากผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับประโยชน์จากสามารถใช้เป็นสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท ให้ความสำคัญกับประโยชน์จากผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น และเงินออมสามารถนำมาใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 - 20,000 บาท ให้ความสำคัญกับประโยชน์จากผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท ให้ความสำคัญกับประโยชน์จากเงินออมสามารถซื้อทรัพย์สินของมีค่า เช่น ที่อยู่อาศัย รถยนต์ เพชร ทอง เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ให้ความสำคัญกับประโยชน์จากสามารถใช้เป็นสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

จากการทดสอบสมมติฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะเลือกรูปแบบการ

มหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 20,000 บาท บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จะเลือกออมเงิน 2 รูปแบบ คือ สหกรณ์ออมทรัพย์ชาวพุทธที่สบดี และเงินฝากธนาคารพาณิชย์มากที่สุด พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท จะเลือกออมเงินทั้ง 3 รูปแบบ คือ สหกรณ์ออมทรัพย์ชาวพุทธที่สบดี และเงินฝากธนาคารพาณิชย์ และประกันชีวิตมากที่สุด

จากการทดสอบสมมติฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีรูปแบบการออมเงินแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงินแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีรูปแบบการออมเงินแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงินด้านผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น และด้านเงินออมสามารถซื้อทรัพย์สิน ของมีค่า เช่น ที่อยู่อาศัย รถยนต์ เพชร ทอง เป็นต้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีรูปแบบการออมเงินแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงินด้านเงินออมสามารถใช้จ่ายสำหรับการท่องเที่ยว ด้านสามารถใช้เป็นสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี ด้านมีเงินไว้ใช้หลังเกษียณอายุ ด้านเป็นหลักประกันให้กับครอบครัว และด้านเงินออมสามารถเป็นมรดกให้แก่ลูกหลานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

8. อภิปรายผลการศึกษา

1. รูปแบบการออมเงิน ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการออมเงินในรูปแบบสหกรณ์ออมทรัพย์ชาวพุทธที่สบดี และเงินฝากธนาคารพาณิชย์ และประกันชีวิตมากที่สุด ซึ่งเว็บไซต์ Zocial, Inc. (2558) ได้ทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างคนไทยกว่า 200 คน ถึงความพร้อมและการวางแผนการเงินในปี 2558 พบว่า คนไทยส่วนใหญ่กว่า 71% เลือกที่จะออมเงินประมาณ 10% ของรายได้ทั้งหมดและมีรูปแบบการออม ตามลำดับ ดังนี้ เงินฝากออมทรัพย์ 78% เงินฝากประจำ 33% กองทุนรวม 27% LTF/RMF 16% และอื่น ๆ 16% (http://www.zocialinc.com/blog/thais_financial_plan สืบค้น ณ วันที่ 22 ตุลาคม 2558) สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎิ์ ยิวคิม (2555) ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษาบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการออมเงินส่วนใหญ่ในสามลำดับแรก จะเน้นในเรื่อง การฝากออมทรัพย์ สหกรณ์ออมทรัพย์ และซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต ตามลำดับ

2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงิน ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด สอดคล้องกับแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก เชื่อว่าอัตราดอกเบี้ยเป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดปริมาณส่วนออม คือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูง คนจะออมทรัพย์มาก เมื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำคนจะออมน้อยลง (รุ่งนภา ศรีธัญญะโชติ, 2550) สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจินีพร สุทธิวิจักษณ์ (2549) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม จำกัด ผลการศึกษา พบว่า สมาชิกสหกรณ์ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อเก็บเงินออมไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เช่น เจ็บป่วย หรือชรา รองลงมาได้แก่ เพื่อต้องการออมทรัพย์จากการสะสมค่าหุ้นรายเดือน

3. จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันจะเลือกรูปแบบการออมเงินแตกต่างกัน โดยการวางแผนการเงินในแต่ละช่วงชีวิตของบุคคลนั้น มีแนวความคิดมาจากสมมติฐานการบริโภคแบบช่วงอายุขัย (Life Cycle Hypothesis) ของ Franco Modigliani และ Albert Ando (อ้างถึงใน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554) กล่าวว่า บุคคลจะมีแบบแผนของรายได้ตลอดชีวิตของเขา ซึ่งในช่วงอายุน้อย บุคคลจะมีรายได้มากแต่ในขณะเดียวกันบุคคลนั้นก็ยังต้องการการบริโภคในการดำรงชีวิต นั่นคือ บุคคลจะมีระดับการบริโภคสูงกว่าระดับรายได้แสดงว่าในช่วงนั้นเขาจะมีการออมติดลบ หรือมีหนี้สินเกิดขึ้น แต่เมื่อบุคคลนั้นอายุมากขึ้นประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น ระดับรายได้ของเขาก็จะสูงขึ้น นั่นคือ บุคคลจะมีระดับรายได้สูงกว่าระดับการบริโภค เงินส่วนที่เหลือจากการบริโภคถูกนำไปออม และเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุรายได้จะค่อย ๆ ลดลงไปจนอยู่ในระดับเกือบเท่าตอนต้น ในขณะที่การบริโภคงยังคงสูงอยู่ บุคคลจะกลับมามีการออมเป็นลบอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ รุ่งนภา ศรีธัญญะโชติ (2550) กล่าวว่า ระดับรายได้ของประชากรกับการออม พบว่า กลุ่มผู้มีรายได้รายได้ที่ต่ำมาจะหมดไปกับการใช้จ่ายใช้สอย นิสัยการเก็บออมทรัพย์ก็จะน้อย เพราะชีวิตของผู้มีรายได้น้อยมีปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ที่ทำให้คิดถึงปัจจุบันมากกว่าอนาคต กลุ่มคนชนชั้นกลาง ซึ่งการกินอยู่ปัจจุบันสุขสบายแล้วก็คิดถึงอนาคตมาก โอกาสที่จะมีการเก็บออมก็มีมาก กลุ่มรายได้สูงส่วนที่เหลือจากการจ่ายก็เก็บออมไว้ทั้งหมด สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจินีพร สุทธิวิจักษณ์ (2549) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม จำกัด ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออม ทั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ กองแก้ว (2556) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชนในเขตเทศบาลจังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษา พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมและการลงทุนในรูปแบบตัวเงิน

4. จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีรูปแบบการออมเงินแตกต่างกันมีความคิด

เห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงินแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของอมรรัตน์ วงศ์จันทร์ (2554) กล่าวว่า เหตุผลของการออมไว้ในรูปทรัพย์สินทางการเงินก็แตกต่างกันออกไป เช่น สภาพคล่องสูงเพราะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย ให้ผลตอบแทน มีความเสี่ยงน้อย ฯลฯ ซึ่งการออมในลักษณะนี้ อาจจะทำให้หลายวิธี สอดคล้องกับแนวคิดของ ชนิด ศุภธยาลัย (2558) กล่าวว่า การออมทรัพย์สินเป็นการสะสมอำนาจซื้อในปัจจุบันเพื่อใช้จ่ายในอนาคต การออมทำได้ไม่ยากเพียงกำหนดจุดมุ่งหมายของการออมว่าเป็นการออมทรัพย์สินระยะสั้นหรือระยะยาว

9. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการออมเงินทั้ง 3 รูปแบบมากที่สุด อันประกอบด้วยลงทุนรูปแบบสหกรณ์ออมทรัพย์ชาวพหุหัตสบัติ และเงินฝากธนาคารพาณิชย์ และประกันชีวิตมากที่สุด ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ควรสนับสนุนการออมทั้ง 3 รูปแบบ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่มีการออมเงินน้อยกว่า 3 รูปแบบ โดยหน่วยงานอาจจัดการออมเชื่อมโยงเครือข่ายสถาบันการเงินทั้ง 3 รูปแบบ มาทำการนำเสนอวางแผนทางการเงินร่วมกันแก่ผู้ต้องการออมเงิน เช่น ทำการหักบัญชีจากเงินเดือนโดยอัตโนมัติในแต่ละเดือน เพื่อให้ผู้ต้องการออมเงินมีความสะดวก และเข้าถึงการออมได้ง่ายยิ่งขึ้น

2. จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายให้ความสำคัญกับประโยชน์จากสามารถใช้เป็นสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เพศชายจะเลือกออมเงินทั้ง 3 รูปแบบ คือ สหกรณ์ออมทรัพย์ชาวพหุหัตสบัติ และเงินฝากธนาคารพาณิชย์ และประกันชีวิตมากที่สุด ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงให้ความสำคัญกับประโยชน์จากผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เพศหญิงจะเลือกออมเงินทั้ง 3 รูปแบบ คือ สหกรณ์ออมทรัพย์ชาวพหุหัตสบัติ และเงินฝากธนาคารพาณิชย์ และประกันชีวิตมากที่สุด ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ควรสนับสนุนการออมเงินทั้ง 3 รูปแบบ แต่เน้นรูปแบบกรรมธรรม์ประกันชีวิตแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพศชาย และควรสนับสนุนการออมเงินทั้ง 3 รูปแบบ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพศหญิง ทั้งนี้รูปแบบการออมเงินยังต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละบุคคล ซึ่งต้องพิจารณาจากปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ ร่วมด้วย

3. จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี ให้ความสำคัญกับประโยชน์จากผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น และเงินออมสามารถใช้สำหรับการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันปี จะเลือกออมเงินรูปแบบเดียว คือ เงินฝากธนาคารพาณิชย์มากที่สุด นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท ให้ความสำคัญกับประโยชน์จากผลตอบแทนจากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น และเงินออมสามารถนำมาใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีรายได้

เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท จะเลือกออมเงินรูปแบบเดียว คือ ออมเงินรูปแบบสหกรณ์ ออมทรัพย์ชาวพุทธหัตถ์ และออมเงินรูปแบบเงินฝากธนาคารพาณิชย์ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดเท่ากัน ดังนั้น ควรสนับสนุนการออมเงินทั้ง 3 รูปแบบ แก่ผู้ต้องการออมเงินที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี หรือผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท เริ่มวางแผนทางการเงินให้เป็นระบบ เพื่อให้ผู้ต้องการออมเงินเล็งเห็นถึงประโยชน์ในการต่อยอดนำเงินที่ได้รับจากดอกเบี้ยหรือเงินปันผลมาลงทุนหรือทำประโยชน์อื่น ๆ ต่อไปในอนาคต

4. จากการศึกษา พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์การมหาชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ที่มีรูปแบบการออมเงินแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์จากการออมเงินแตกต่างกัน ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ส่วนกลาง) ควรสนับสนุนพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานให้ตระหนักถึงความสำคัญในการออมเงินในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้ความรู้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากรูปแบบการออมเงินในแต่ละแบบซึ่งมีความแตกต่างกัน และส่งผลกระทบต่อเป้าหมายในการออมเงินทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จะทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมที่เหมาะสมกับตนเองได้ง่ายขึ้น

10. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดารณี เอื้อชนะจิต อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

บรรณานุกรม

- กฤษฏี ยิวคิม. (2555). *ทัศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษาบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เครือข่ายกฎหมายมหาชนไทย. (2558). *พระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒*. สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2558, จาก http://www.pub-law.net/library/act_puborg.html
- จารุวรรณ กองแก้ว. (2556). *รูปแบบการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชนในเขตเทศบาลจังหวัดอุดรธานี (การศึกษาระดับปริญญาโท)*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชนิด ศุภธยาลัย. (2558). *การออมทรัพย์*. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2558, จาก [http://goldenworld-inter.com/index.php?option=com_content&view=article&id=345%](http://goldenworld-inter.com/index.php?option=com_content&view=article&id=345%20)